

Евростат усилено разработва методологическите основи на тези сметки и ги експериментира в някои европейски държави. Постепенното интегриране на сметките за околната среда към конвенционалната система от икономически сметки ECHC '95 ще бъде подчинено на сателитния принцип. Препоръчва се да се разширява постепенно обхватът на икономическите активи със стойността на природните ресурси, които се използват като естествен потенциал за икономическото развитие. Обратното въздействие - влиянието на икономиката върху състоянието на околната среда - ще се отчита чрез данни в стойностно изражение относно обемите на вредните вещества, изпускані в природата от бизнес субектите и домакинствата. Експертиите на Евростат препоръчват като краен резултат от интегрирането на стандартните икономически сметки със сателитните сметки за околната среда да се изчислява и **редуциран брутен вътрешен продукт ("зелен" брутен вътрешен продукт)**, който всъщност ще представлява коригирана с националните екологични параметри оценка на създадения и изчисления по трите познати метода брутен вътрешен продукт. По такъв начин показателят "брутен вътрешен продукт" става обобщаващ индикатор за характеризиране на комплексното еколо-икономическо устойчиво развитие на страната.

Разработката на подобна методика е плод и на отражението, което дава дейността по опазване на околната среда върху размера на БВП. Нарушението екологично равновесие стимулира инвестиционната дейност в областта на природозащитната дейност, а влошеното здравословно състояние на населението вследствие на влошените екологични параметри налага по-интензивно развитие на сферата на здравеопазването. Всичко това създава нови работни места и допълнителен БВП. Такава е действителността, макар че по-добре би било, ако околната среда не се уврежда и не се осъществява дейност по възстановяване на екологичното равновесие, защото ако се постига икономически растеж, заплащен с цената на унищожените природни ресурси и нарушеното екологично равновесие, това вече е предпоставка за сигурен тотален срив в близко бъдеще. С други думи, недопустимо е на всяка цена да се постига икономически растеж за сметка на екологичен регрес, защото рано или късно идва моментът, когато разрушената околна среда се превръща в негоден за икономическа дейност и обитаване регион. Точно в това се състои и смисълът на доктрината за устойчивото развитие (Каменов, Тодоров, Пенчев, 1996), приета от всички страни по света.

Неочитането на щетите, нанесени на околната среда в състава на БВП, единодушно се признава от специалистите като сериозен пропуск. Успоредно с активизирането на дейността по опазването на околната среда и възприемането на концепцията за устойчивото развитие през седемдесетте години на миналия век сред макроикономистите се зароди една нова идея -